

ab externo calore, in actum deducta calx, consimili ratione, à calore interno actuata, par erat agere, in aërem ipsius microcosmi.

Quintam denique quæstionem facile expediemus, si, quod studiosè fortean occultavit Crollius, & plerique alii, nos manifestemus, Calcem solis cum floribus sulphuris permixtam, priusquam igni exponas, humecta, & quasi impasta, cum spiritibus, vel salis, vel vitrioli, vel sulphuris, vel quibuscumque aliis acidis liquoribus, & omne periculum effugies, & tantum de calcinatione in humido.

Cæterum in sicco calcinatur aurum, Quando vel cum sulphure, vel cum sale quoipiam, mixtim coagmentatur, seu uti barbarè quidem, attamen significanter loquuntur stratificatur, & in igne reverberii adhibito tali caloris moderamine, ne aurum fluat, subtilissimè pulveratur.

De hac calcinatione oritur exigui momenti dubitatio: num ea fiat sine corrosivo. Dubitacionis causam præbuit Crollius, qui quum hujus ipsius calcinationis per sulphur minerale institutæ beneficio, ex marte & venere vitrioli doceret cōficere, disertè professu se est, sese hoc sine corrosivo facere, Nec videtur Crollius ratione destitui Sulphur enim nō est corrosivū, Ergò neq, per sulphur quæ perficitur calcinatio, fiet per corrosivum. Ego tamen ut ostendam, quod sese facere negat Crollius, id omnium maximè facere. Distinguo corrosiva in ea, quæ actu ipso & absolutè talia sunt, & quæ potentia. Sulphur actu quidem ipso, & quatenus sulphur est, nullam certè vel admodum obscuram vim corrodendi habet, sed acceden-